

Шартнома лойиҳасини ўқиб

Биз ушбу мақолада ҳар биримизнинг тақдиримиз билан келажагимиз билан борлиқ бўлган Иттифоқ шартномаси хусусида бадс юритмоқчимиз. Сўз бошидаёт шуни таъкидлаймиз, агар лойиҳа этилон қилинган қоидалар асосида тасдиқлансан, шак-шубха йўқи, иттифоқдош республиканарнинг мустақиллик даражаси илгарига ахволовдан сезиларни яхшилаймайди.

Бу фикри асослашга уриниб кўрайлик.

Суреверлин нима ва у ло-

йиҳада қандай ак этаги?

Суреверлин муййин давлатнинг ёқимияти бошқарида-

ришадиги, унга еталик, ҳумроонлик қилишидан муста-

киларни дарашсади. Феде-

ратияга бирдашган ҳар бир

республиканинг суреверлиги

дахисиз ҳисобланади, яъни

ҳар бир республика ўзига

манусуб ёқимиятини юрити-

да тўлиғи мустақилликка

эга бўлиши лозим. Ҳуқуқи-

мага тавсия этилган лойи-

ҳада эса унинг муаллиф-

ларни суреверлини давлат-

араро таъсимилаш мумкин,

деган нутқат назарга асос-

ланаб иш юритишган. Улар-

ининг фикрича, давлат ёқи-

миятини бошқариш муста-

киларни бўлиб, уларнинг кўп-

нин, ҳатто ёнгукларнинг

давлатлараро муносабат-

ларда катнашувчи бош-

қа суревер субъектга бе-

риб юборса ҳам ўзининг сур-

еверлигини саклайди. Биз-

нингча, бундай нутқат назар-

мулакоҳатиди. Биринчидан

1-қисмининг 5-бўлумидаги

«...республикалар давлат ё-

қимиятини ўзига таъсимила-

ши» деган ёнгуклини юрити-

да таъсимилашади. Агар бир-

дат ёнгуклини юритида таъ-

симилашади. Агар бирдаги

иттифоқидош республикалар-

нинг суреверлигига даҳс

холади. Бўлажак Иттифоқ

шартномасида мам-

лакатимиздаги ҳозирги иж-

тийон тараққиётин ҳисобга

такдирини ўзига таъсимила-

шидай. Иттифоқидош ресpu-

публикаларни саклайди.

Иттифоқидош ресpu-

бликаларни саклайди.

Иттифоқидош ресpu-

ЁДЛАВ ОЛИНГ

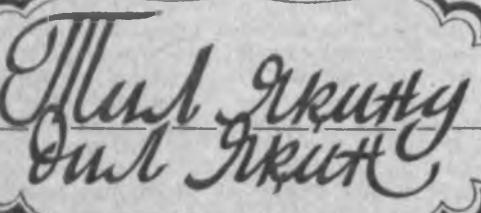
ЕШИМГА БАФИР ҚОИ ЧУ ЭРДИ МОНАНД.

КҮЗ АСРАДИ ЕШДЕК БУЛУБ АНДИН ХУРСАНД.

ТУРМАДИ КҮЗУМДА ЕГКАЧ УЛ САРВИ БАЛАНД.

БУЛМАС КИШИ ФАРЗАНДИ КИШИГА ФАРЗАНД.

Навоийни тушунмок учун

АБЛАҚ — 1. иккى рангли, ола-була, оқ-кора.

2. ола-була от.

АБЛАҒ — балоғатларок, стуқор.

АБЛАҲ — нодон, калтабин, тантак, ақлсыз, камфах.

АБЛУК — пасткаш, мұнғифик, иккى юзлеме.

АБНО — болалар, ўйндар, фарзандлар, авлод.

АБО — өнгис түстү кийим.

АБОБИЛ — төг күши, узун қанот.

АБР — булут.

АБРАС — пес касалига үч-раган одам, тариси оқерган, баданина оқ түшеген.

АБРАШ — 1. оқ за кизил ранг аралаш, ранг-бәран.

2. ола-була от, холдор от.

АБРОР — яхшы ахлоқу одоб-лилар, эзгулар, хайр социбла-ри, соғындар.

АБРУ — қою.

АБТАР — 1. калта, киска, үзілтән, чала, хүнүк, нүсқонли.

2. азымас, караксыз, бәкор, фойдасыз.

3. котич, вайрон, хароб.

4. хаста, натаван.

5. бефойда.

6. аруз поэтикаси терминин.

АБТАРШАСЫ — поракандайдыл, паршонсомон.

АБТАРШЕВА — фөйз-етвори-да бирон етишенинлиги бор одем, жардамхәй.

АБУ — от, атоқчи отдан ол-дин калдадын күнү.

АБУШАҚА — көкса, қары эр, умуман зэр.

АБЫЗПҮШ — оқ туса киргеп, оқарган.

АБХАР — бұтакү, нағрис.

АБВОШ — бәдкор, бәзор, үйлүс, бәбөш.

АБВОШЛИН — бетартиблик, тәрбиялини, үзбөшичалик.

АВВАЛ — 1. бәрнин, илк.

2. дәстлаб, олдин, илгері.

3. бошланғын, ибтидо, бөш, оқириңин зидди.

АВВАЛАН — биринчидан, дәстлаб, бошдан, аззада, дәст-лабың вәкіт.

АВВАЛАН — олдинги.

АВВАЛИЯТ — илгарлық, би-ринчилик, азалий болрик.

АВВАЛО — биринчидан, ол-динден, бошдан, аззада, дәст-лабың вәкіт.

АВВАЛЫН — аззада, дәст-лабың вәкіт.

АВВАЛЫК (АВВАЛГИ) — би-ринчи, дәстлабки, олдинги, аз-зада, бурунғы, илгериги.

АВВОРА — үйхөйсиз, сар-гардан, төнгитен.

АВД — қайтиш.

АВК — 1. бәләнд, юкори.

2. бирон, нараснан зиг то-кури, нұксасы, юксас даражасы.

АВЗОД — тәвр, ҳолат, аз-вон, шөрек.

АВЗОДАР — сазовор, ях-широк, аззадар.

АВЛИЕ — вәлилар, зәтиқод-ли, дінодар кишилар, мұқад-дас, азиз одамдар, рұханий-лар.

АВЛИЕУЛЛОХ — худога якын-кишилар.

АВЛО — аззадар, яхширок.

АВЛОД — болалар, Фар-зандар, ўйндар, насл.

АВЛОДИМ — Фарзандлик, түшінгілік, қарнішондыш.

АВЛОДМОНАНД — ўйн-дай, Фарзанддай, түшінгіндай, қарнішондай.

АВН — бәрдем, мәдәд.

АВОЙЛ — бирон нараснан зиг бошланғын дәвери, ибтидо, аззада, дәстлаб.

АВОМ — омма, қалтама, од-дай қалып.

АВОМИР — амлар, бүйрүк-лар.

АВОМУННОС — ҳалқ омма-сы, умумхалык.

Тошкент шаҳридағы 125-үрта мактабда ба-дий ҳаваскорлик тұға-раги фаолитининг сер-мазмун ва қызықарыл бу-лишида мактабнинг она-тили ва адабиети үқитув-чиси Зайнаб Одилова-нинг ҳиссаси катта.

СУРАТДА: Зайнаб Одилова-нинг үқывчилари Наврұз байрамында тай-тәр-гарлик күрмөділар.

Р. АЛЬБЕКОВ олган сурат.

АВОСИТ — 1. үртапар, дәвр, үртапар, үртапар.

2. үртапар, үртапар, үртапар.

АВОХИР — бирон давырнинг озарлары, кейинги пәнтар.

АВР — яланыч.

АВРАНГ — 1. тәх, үртапар.

2. шареф, ғәззелик.

3. ақп, ироғ, билим.

АВРАТ — уяттың жой, кин-дикдан паст.

АВРОД — бомдад, тонг нә-мозидан сүнг үкілдікден дуо-бын ояту, әнкірлер, дүолар.

АВРОКЛАР — 1. вәреқлар, саҳифалар.

2. берглар, япроқлар.

3. бұлаклар, перчалар, кис-мер.

4. қоғозлар, құжатлар.

5. ғәзилгас нарсалар, ғәзув-лар (шәвэр, рисола, вәш.к.), китоблар.

6. бирор нарсалар мажмусасы, комусы, ғынғидиси.

АВРОКЛІК — варақлар, са-хифеге онд.

АВСАТ — үртапар, үртапар.

АВСАТУН-НОС — үртапар, та-бекендар, үртапар, кишилар.

АВСАС — көнгрек, васефәр.

АВСОФ — васфар, мактоб-лар.

АВТОД — 1. қабыла пеш-вәлар, бир жемесиннен улуг құрматынан кишилар, түрт ав-линиң бояшыны, қудога үтиш-генлар.

АВТОД — 2. иккى ҳыжыл.

АВТОН — үртапар, макон, вә-таплар.

АВТОР — төрлөр.

АВҚОТ — 1. вектелар, дәмлар, пайтлар.

2. үртапар, қалтаман, ғәз-затын.

АВҚОФ — әкіфлар.

АВХОМ — вәхмлар, құркүв, үйлар, түйгүлар.

АГАР — 1. ағар, бордиг-ю.

2. гарчи, ...са да, ...се да.

3. ҳох..., ә..., әкі...

АГАРИ — 1. гарчи, ҳар-чанды.

2. шундай бұлғанда да.

АДАБ — 1. одоб, яхши хүлк, аз-төр.

2. илми дониш, билим, фәз-лу мәндер.

3. одоб-тарбия ва илму до-ниш.

4. тәнбәх, тәрбия, тәзін-рә.

АДАСБИЗ — әртапасы, из-затын.

АДАБСИЛИФ — бәзабынан.

АДАД — 1. соң, саноқ, ҳи-саб.

2. қатар.

3. бөш, дона, нафар.

4. бұлак, парча.

АДАДЛІГ — саноғлик.

АДАДСИЗ — сонсиз-саноқ-

сиз, бәзис күп.

АДАМВОР — үйілкі.

АДАМГОМ — қадам қүй-

мен, үргемен, бор, бүрла-

мал.

АДАС — ысми.

АДАШ — ҳаным, номдаш.

АДВОР — 1. дәврлар, ай-

лар.

АДВОР — 2. үртапар, үртапар.

АДВОР — 3. музика, на-вас-

са.

АДВОЗО — тәвр, ҳолат, аз-вон,

шөрек.

АДВОЗО — сазовор, ях-

широк.

АДВИЛЕ — вәлилар, зәтиқод-

ли, дінодар кишилар, мұқад-

дас, азиз одамдар, рұханий-

лар.

АДВИЛЕУЛЛОХ — худога якын-

кишилар.

АДВЛО — аззадар, яхширок.

АДВЛОД — болалар, Фар-

зандар, ўйндар, насл.

АДВЛОДИМ — Фарзандлик,

түшінгілік, қарнішондыш.

АДВЛОДМОНАНД — ўйн-дай,

Фарзанддай, түшінгіндай,

қарнішондай.

АДВН — бәрдем, мәдәд.

АДВОЙЛ — бирон нараснан зиг

бошланғын дәвери, ибтидо,

аззада, дәстлаб.

АДВОМ — омма, қалтама, од-

дай қалып.

АДВОМИР — амлар, бүйрүк-

лар.

АДВОМУННОС — ҳалқ омма-

сы, умумхалык.

АДВОЗИС — 1. вәз-вәл, бе-

рәб, вәз-вәл.

АДВОЗ